

రంగారావు టిఫిన్ పూర్తి చేశాడు. కోమలి యింకా కాఫీ తీసుకురాలేదు. టిఫాయ్ మీది పేవడు తిరగెయ్యసాగేడు.

“డాడీ! టాటా!” రాజు, నాగిని చెప్పి, స్కూల్ కి వెళ్ళిపోయారు.

“ఇదిగో కాఫీ!”

కోమలి కాఫీ యిచ్చి వెళ్ళిపోలేదు. ఆక్కడే విరిబడి వుంది. రంగారావు గమనించనట్లే కాఫీ త్రాగసాగేడు.

“రేపు నా పుట్టినరోజు” చెప్పింది.

సిన్యాల్లోలా ‘హాపీ బర్త్ డే టూ యూ’ అని రాగం తీయలేదు రంగారావు. కోమలికేపి సీ రి య ప్ గా చూశాడు.

వెళ్లయిన కోత్తలో యిదేమాట పనప తొనలా వుండేది పుష్కరం దాటింది కనుక ఆ మాట ఇప్పుడు పంచదార తక్కువైన పాయవంలా వుంది. రెండు రెళ్ళు నాలుగని ఎంత టక్కున తెలుస్తుందో, పుట్టినరోజునగానే క్లాత్ షో రూంకి వరుగెత్తాలని రంగారావుకి తెల్లి పోయింది.

రంగారావు గుర్తుమన్నాడు గొణిగాడు గర్జించాడు.

“ఇంకా సంక్రాంతి వెళ్ళి పదిరోజులు కాలేదు. అప్పుడుకొన్న మీర కట్టుకో!”

“పుట్టిన రోజు నాడు పాతదా!”

“నీ పుట్టినరోజంత మనమైనది కాదు. పుట్టి ఎవర్ని వుద్ధరించావ్!”

“మిమ్మల్ని పెళ్లి చేసున్నాను కదా!”

“లేకపోతే నాకు పెళ్లికాదా?”

వంశాక్షణ సమరంలోకి దిగింది. చివర్న కోమలి ‘చీర ఎలా కొనరో చూస్తాను?’ మెజాటిటి పున్న సియంలా సవాలచేసింది.

రంగారావుది పుస్తకాల వ్యాపారం. లాఠాలు పెరగడంతో పొడుపు ఎక్కువయిపోతోంది పెళ్లాం ఏదిచెప్పినా దుబారాక్రింది కనిపిస్తోంది.

రంగారావు సిటీబిఎస్కోసం స్టాప్ లో వించున్నాడు. ఆ క్లబ్ లో విచిత్రం జరిగింది. ఆ వూళ్లో బిస్సులు స్టాప్ లో ఆగవు నడుస్తుండగానే ఎక్కాలి. రంగారావు వరుగెత్తినా ఎక్కలేక పోయాడు. ఎర్రటి వర్షు ఆకడి కాళ్ల ముండు పడివుంది.

ఎవరిదో ననుకుంటూ పర్సె పరీక్షించాడు. కొత్త యాభై నోటుంది. అడ్రెస్ స్లిప్ లేదు. పోగొట్టుకున్న దురదృష్ట వంతుడి వై సానుభూతి కలిగింది. ఎవరయిన వచ్చి ఆడుగుతారని అరగంట చూశాడు ఎవరూ రాలేదు. పుస్తకాల షాపుకి వెళ్లిపోయాడు.

రంగారావుకి కొన్ని నెంటిమెంటులున్నాయి. అన్యాయం అచ్చిరాదని

నమ్ముతాడు. షాపుకి చేడుకోగానే కొత్త ఆలోచన వచ్చింది.

రంగారావు యాభై నోటు భగవద్గీతలో పెట్టాడు. ఇది కొన్నవారికి ఈ లిస్టి వరిస్తుంది.”

రోజులా కాకుండా రంగారావు పుస్తకాలు కొనడానికి వచ్చిన వార్ని డ్రిల్లింగ్ గా చూస్తున్నాడు. నవల్లు, మ్యాగజైన్లు కొనేవారేకాని. భగద్గీత ఎవరూ అడగడంలేదు

మూడున్నరకి ఓ ముసలాయన గీత కావాలని వచ్చాడు రంగారావు యాభై నోటువున్న పుస్తకం చూపించాడు. ‘యాభై నీదే’ అనుకున్నాడు. కాని కృష్ణుడి బొమ్మ పరిగ్గలేదని, ఆ పుస్తకం వద్దని మరోటి కొనుక్కున్నాడు. ‘బ్యాడెంట్’ రంగారావునుకున్నాడు.

చీకటిపడిన తర్వాత పదేళ్ల కుర్రాడు భగవద్గీత కావాలని వచ్చాడు. రంగారావు రెండుమూడు రకాల పుస్తకాలు చూపించాడు అదృష్టం. కుర్రాడు యాభై నోటువున్న గీత తీసుకున్నాడు.

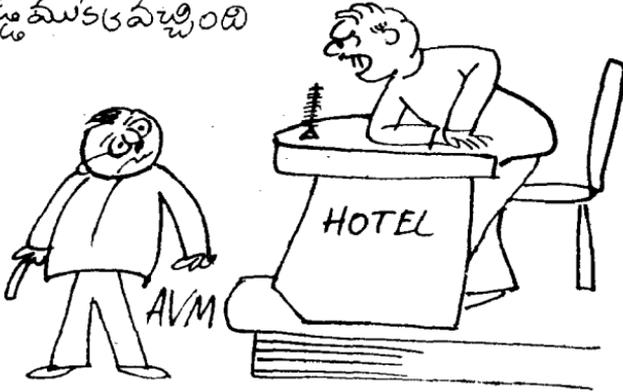
“లక్ష్మీపెలో” అనుకున్నాడు.

తొమ్మిదింటికి తోజనానికి కూర్చున్నాడు. కోమలి కొత్తచీర చూపిస్తూ “ఎలావుందండీ?” అంది.

“ఎక్కడిది?” అనుమానంగా అడిగాడు

చూడండి డాక్టర్
గుడ్లముక్కవచ్చింది

అశ్శవయ్య! సువ్విచ్చే అర్థ
రూపాయికి అన్న గుడ్లముక్క
కొక అన్న పట్టామంటావా!!

“మధ్యాహ్నం మన ప్రక్కయింటి బాబాయిగారు గీతకాలాని వచ్చి దమ్మిచ్చారు. మీరు మధ్యాహ్నం తోజనానికి రాలేదాయె సాయంత్రం బాబాయిగారు మళ్ళీవచ్చారు. అప్పుడు కనకమ్మగారి తమ్ముచి కొడుకుకి దమ్మిచ్చి మనకొట్టుకు పంపించాను వాడు తెచ్చిన ప్రసక్తలో యాభై నోటుంది. వాడు పెట్టి మరచి పోయాడవి అరిగాను వాడిదికాదన్నాడు

మీరు వచ్చింది పుంటారని చీరకొనేసు కున్నాను. మీకు ప్రథమ కోపమేగాని పుట్టినరోజుకి చీరకొనెకుండా పుంటారా!”
కోమలి ఓరగా దోరగా నవ్వింది.
“అప్పపనంతుడ్ని చె ర ప లే రు ఎవ్వరూ!” రంగారావు తర్కించు కున్నాడు
కోమలి కోరికతీరింది

వచ్చే సంచికలో పూర్తి నవల
మంచు మంట
రచయిత్రి: కాకాని కమల